

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) kérdés

a) Amennyiben a tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a gépjármű-baleset áldozata által viselt költségek kiterjednek a cseregépjármű bérleti díjára, és ezt a felelős személynek meg kell térítenie, lehetővé teszi-e az irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (4) bekezdése a MIB számára, hogy bármilyen mértékben kizárja az ilyen költségek megfizetésének kötelezettségét, ha a kártérítést végül annak a biztosítónak fizetik, amely a balesetet követően bocsátott ki olyan kötvényt, amely fedezi a bérleti díjat abban az esetben, ha a felelős személy azt nem téríti meg?

b) Amennyiben az 1. a) kérdésre nemleges a válasz, akkor korlátozható-e a MIB által fizetendő kártérítés a bérleti díjat kiegyenlítő biztosítónak fizetendő díjra, amennyiben van ilyen?

2) kérdés

Amennyiben az 1. a) kérdésre adott válasz nemleges:

Úgy kell-e értelmeznie a nemzeti bíróságnak a biztosítással nem rendelkező vezetőkkel kapcsolatos megállapodást, hogy az a Bíróság C-106/89. sz., Marleasing kontra La Comercial Internacional de Alimentacion ügyben 1990. november 13-án hozott ítéletében (EBHT 1990., I-4135. o.) kialakított alapelvnek megfelelő hatályt biztosítson az irányelvnek? Másként megfogalmazva, a nemzeti jogrend valamennyi szabálya – amelyre a C-397/01–C-403/01. sz., Pfeiffer kontra Deutsches Rotes Kreuz egyesített ügyekben 2004. október 5-én hozott ítélet (EBHT 2004., I-8835. o.) 120. pontjának harmadik franciabekezdése utal – kiterjed-e az olyan megállapodásokra, mint a biztosítással nem rendelkező vezetőkkel kapcsolatos megállapodás?

3) kérdés

Amennyiben az 1. a) kérdésre adott válasz nemleges:

Közvetlen hatállyal rendelkezik-e az irányelv 1. cikkének (4) bekezdése?

4) kérdés

Amennyiben a 3. kérdésre adott válasz igenlő:

a) Annak megállapítása érdekében, hogy lehetséges-e az olyan szervek, mint a MIB ellen valamely irányelv potenciálisan közvetlen hatállyal bíró rendelkezéseire hivatkozni:

i) A C-188/89. sz., Foster kontra British Gas ügyben 1990. július 12-én hozott ítéletben (EBHT 1990., I-3312. o.) azonosított kritériumok-e azok, amelyek alapján az ilyen megállapítás megtehető?

ii) Amennyiben a megállapítást néhány (de nem valamennyi) ilyen kritérium, és/vagy kiegészítő kritériumok alapján kell megtenni, mely kritériumok alapján tehető ez meg?

b) Kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megállapítása, hogy a szerv megfelel-e ezen kritériumoknak?

c) Megfelel a MIB jellemzőivel rendelkező szerv azoknak a kritériumoknak, amelyek alapján a közvetlen hatállyal rendelkező irányelv rendelkezéseire hivatkozni lehet vele szemben?

⁽¹⁾ A tagállamok gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 1983. december 30-i 84/5/EGK második tanácsi irányelv (HL 1984., L 8., 17. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 3. o.)

A Gerechtshof Amsterdam (Hollandia) által 2009. január 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oracle Nederland BV kontra Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/Kantoor Utrecht

(C-33/09. sz. ügy)

(2009/C 90/14)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Gerechtshof Amsterdam

Az alapeljárás felei

Felperes: Oracle Nederland BV

Alperes: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/Kantoor Utrecht

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a második irányelv⁽¹⁾ 11. cikkének (4) bekezdését és a hatodik irányelv⁽²⁾ 17. cikkének (6) bekezdését, hogy egy tagállam, amely élni kívánt az előzetesen felszámított adó levonása kizárásának (kizárása fenntartásának) e rendelkezésekben

— az „étel- és italszolgáltatás a vállalkozó alkalmazottainak javára”;

— a „reklámajándékok vagy más ajándékok adása olyan alkalmazottak számára, akik e juttatások vonatkozásában, ha velük szemben a forgalmi adót e juttatások ellenében előzetesen felszámítják vagy felszámítanák, az adó nem teljes vagy nem jelentős mértékű levonására jogosultak vagy lennének jogosultak”;

— a „lakáscélú helyiség megszerzése a vállalkozó alkalmazottainak javára”;

— a „sport és szórakozási lehetőségek biztosítása a vállalkozó alkalmazottainak javára”

költségtípusok tekintetében biztosított lehetőségével, teljesítette a kellően pontosan meghatározott termékek és szolgáltatások megjelölésének feltételét?

- 2) Ha az első kérdésre az említett költségtípusok egyike tekintetében igenlő válasz adandó: megengedhető-e a hatodik irányelv 6. cikkének (2) bekezdése és 17. cikkének (2) és (6) bekezdése alapján egy olyan nemzeti rendelkezés, mint amilyen a szóban forgó is, amelyet az irányelv hatálybalépését megelőzően hoztak, és amelynek értelmében az adóalany a bizonyos termékek beszerzése és szolgáltatások igénybevétele esetén megfizetett forgalmi adó teljes összegét nem vonhatja le, csak az e juttatást terhelő adó összegének erejéig, azért, mert e termékek és szolgáltatások ellenében ellenértéket – ideértve a forgalmi adót is – számítottak fel?
- 3) Ha az „étel- és italszolgáltatás” tekintetében teljesül a kellően pontosan meghatározott termékek és szolgáltatások megjelölésének feltétele: ellentétes-e a hatodik irányelv 17. cikkének (6) bekezdésével az adólevonás fennálló kizárásának módosítása, ha e módosítás tekintetében abból lehet kiindulni, hogy főszabály szerint a kizárás hatályát korlátozzák, nem zárható azonban ki, hogy egyes években egyes egyedi esetekben különösen a hatályra vonatkozó módosított szabályozás általánynjellege révén a levonás korlátozásának hatálya szélesedik?

(¹) A Tanács 1967. április 11-i 67/228/EGK második irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszer struktúrája és alkalmazási módjai (HL L 71., 1303. o.)

(²) A Tanács 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelve a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.)

Tribunal du travail de Bruxelles (Belgium) által 2009. január 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Gerardo Ruiz Zambrano kontra Office national de l'emploi (ONEM)

(C-34/09. sz. ügy)

(2009/C 90/15)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal du travail de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Gerardo Ruiz Zambrano

Alperes: Office national de l'emploi (ONEM)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Biztosítja-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 17. és 18. cikke, azokat külön vagy együtt olvasva, egy uniós polgár számára a tartózkodáshoz való jogot annak a tagállamnak a területén, amelynek állampolgárságával rendelkezik, függetlenül attól, hogy előzőleg élt-e a tagállamok területén való szabad mozgáshoz való jogával?
- 2) Úgy értelmezendők-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 17. és 18. cikkének (az Európai Tanács által Nizzában 2000. december 7-én elfogadott) Alapjogi Charta (hatályos változatának közzététele: HL 2007., C 303. o.) 21., 24. és 34. cikkének rendelkezéseivel együtt olvasott rendelkezései, hogy az általuk állampolgárságon alapuló megkülönböztetés nélkül, valamennyi uniós polgár számára biztosított azon jog, hogy a tagállamok területén szabadon mozogjanak és tartózkodjanak, abban az esetben, ha [az érintett] polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező felmenője által eltartott kiskorú gyermek, maga után vonja-e, hogy az említett gyermek számára biztosítani kell a lakóhelye szerinti állam területén való tartózkodás jogát attól függetlenül, hogy saját maga, vagy törvényes képviselője által élt-e előzőleg e tartózkodási joghoz kapcsolódó szabad mozgás jogával, amely jog hatékony érvényesülésének szükségességét a közösségi ítélkezési gyakorlat (a C-200/02. sz., Chen kontra Egyesült Királyság ügyben 2004. október 19-én hozott ítélet) elismerte azáltal, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező, az említett kiskorú eltartásáról gondoskodó és megfelelő forrásokkal, valamint betegbiztosítással rendelkező felmenő számára biztosította azt a származékos tartózkodási jogot, amely a harmadik ország ugyanezen állampolgárát megilletné akkor, ha az általa eltartott kiskorú nem a lakóhelye szerinti tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgár lenne?
- 3) Úgy értelmezendők-e az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12., 17. és 18. cikkének az Alapjogi Charta 21., 24. és 34. cikkének rendelkezéseivel együtt olvasott rendelkezései, hogy valamely tagállam állampolgárságával rendelkező kiskorú gyermek tartózkodási joga azon tagállam területén, amelyben lakik, maga után kell, hogy vonja, hogy a harmadik ország állampolgárságával rendelkező, az említett kiskorú eltartásáról gondoskodó felmenője mentesül a munkavállalási engedély beszerzésének kötelezettsége alól – ha e felmenő, a lakóhelye szerinti tagállam nemzeti joga által előírt e kötelezettséget leszámítva, az említett tagállam szociális biztonsági rendszerének hatálya alá tartozó munkaviszonnyal rendelkezik, és ezáltal teljesíti a megfelelő forrásokkal és betegbiztosítással rendelkezésre vonatkozó feltételt – annak érdekében, hogy e gyermek tartózkodási jogának hatékony érvényesülése ugyanolyan legyen, mint amelyet a közösségi ítélkezési gyakorlat (a C-200/02. sz., Chen kontra Egyesült Királyság ügyben 2004. október 19-én hozott ítélet) elismert egy olyan, harmadik állam állampolgárságával rendelkező felmenője által eltartott kiskorú gyermek esetében, aki nem a lakóhelye szerinti tagállam állampolgárságával rendelkező uniós polgár?